
Kronika

Palestra 1/3, 131-135

1957

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

1. NOWY SEKRETARZ NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

Plenum NRA dokonało w dniu 25 maja 1957 r. wyboru nowego sekretarza NRA. Został nim **adw. Władysław Żywicki**, dotychczasowy członek Warszawskiej Rady Adwokackiej.

2. LIKWIDACJA SAMODZIELNEGO WYDZIAŁU DO SPRAW ADWOKATURY

W związku z nowelizacją ustawy o ustroju adwokatury zlikwidowany został w Ministerstwie Sprawiedliwości Samodzielny Wydział do Spraw Adwokatury. Stworzono natomiast instytucję Rady Ministra do Spraw Adwokatury. Funkcję radcy objął **dyr. Janusz Gumkowski**.

3. KRAJOWA NARADA SĘDZIÓW DLA NIELETNICH

W dniach od 13 do 15 czerwca br. obradowała w Warszawie krajowa narada sędziów dla nieletnich, zorganizowana staraniem Ministerstwa Sprawiedliwości. Przedmiotem narady były kwestie związane z przestępczością nieletnich oraz z sądownictwem obejmującym tę kategorię przestępczości. Między innymi omawiane były rola i zadania obrońcy w postępowaniu z nieletnimi.

W czasie dyskusji padło wiele głosów krytycznych pod adresem adwokatów występujących w charakterze obrońców nieletnich.

4. NARADA PROKURATORÓW

Staraniem Prokuratury Generalnej PRL odbyła się w Warszawie w dniach 29—30 czerwca br. krajowa narada prokuratorów. Na naradzie omówiono między innymi następujące kwestie: a) problem walki z przestępczością, b) podniesienie poziomu kadr prokuratorskich, c) stosunek prokuratury do sądownictwa, milicji, partii i prasy.

5. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

1. Na skutek powołania członka Rady **adw. Władysława Żywickiego** na stanowisko Sekretarza Naczelnej Rady Adwokackiej — na stanowisko członka Rady został powołany dotychczasowy zastępca **adw. Zdzisław Węgliński**.

2. W dniu 29 kwietnia br. w Pałacu Kultury i Nauki odbyła się uroczysta Akademia 1-majowa, zorganizowana dla członków Izby przez POP PZPR, Zakła-

dowy Komitet Frontu Narodowego i Komisję Pracy Kulturalnej przy Radzie Adwokackiej.

Akademii zaszczycił swoją obecnością ob. Franciszek Sadurski, Wiceminister Sprawiedliwości, oraz przedstawiciele NRA, Partii, stronnictw politycznych i władz sądowych.

3. Po nawiązaniu kontaktu z Radą Adwokacką w Belgradzie w Jugosławii Rada Adwokacka organizuje przy współudziale Naczelnej Rady Adwokackiej wyjazd delegacji adwokatury do Jugosławii w następującym składzie:

1. adw. Michał Kulczycki — Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej,
2. adw. Zygmunt Albrecht — Dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi,
3. adw. Witold Dąbrowski — Skarbnik Rady Adwokackiej w Warszawie,
4. adw. Zygmunt Kopankiewicz — członek Rady Adwokackiej w Warszawie,
5. przedstawiciel POP PZPR Warszawskiej Izby Adwokackiej.

Izba katowicka

1. Rada Adwokacka w Katowicach na posiedzeniu w dniu 22.5.1957 r. uchyliła uchwałę Zespołu Adwokackiego nr 1 w Lublińcu, zabraniającą swoim członkom przyjmowania substytucji od adwokata indywidualnego, z tym uzasadnieniem, że uchwała Zespołu Adwokackiego nr 1 w Lublińcu wykracza poza ramy zadań i celów Zespołu, a ponadto w swej konsekwencji godzi w przepis art. 46 u. o u. a., w myśl którego adwokat może odmówić pomocy prawnej tylko z ważnych powodów.

Zadaniem adwokatów jest udzielanie sobie wzajemnej pomocy, a nie utrudnianie wzajemne przy wykonywaniu obowiązków unormowanych szeregiem przepisów prawnych tudzież zwyczajowych, m. i. cytowanym wyżej art. 46 u. o u. a.

2. Zgodnie z postulatami adwokatów Izby katowickiej, zmierzającymi do rozbudowy wzajemnej pomocy i ubezpieczenia, Rada Adwokacka zorganizowała na dogodnych warunkach pomoc lekarską dla adwokatów i aplikantów adwokackich, nie korzystających z ubezpieczenia.

3. W roku 1957 Rada Adwokacka w Katowicach była w niemałym kłopotcie, gdyż na 2 etaty aplikantów adwokackich zgłoszonych było przeszło 37 podań, w tym wiele podań zasługujących na uwzględnienie. Jakkolwiek na terenie Izby Adwokackiej w Katowicach pracuje raczej za dużo adwokatów, to jednak Rada Adwokacka postanowiła ustalić na rok 1958 osiem etatów aplikantów adwokackich, wychodząc z założenia, że dopływ do adwokatury powinien następować przede wszystkim spośród młodych kandydatów do zawodu adwokackiego.

4. W związku z wątpliwościami wysuniętymi przez jeden z zespołów adwokackich w kwestii zaopatrywania pieczętą zespołu lub pieczętą adwokata pism i podań sporządzanych przez adwokatów, którzy nie mają zamiaru występować w dalszym stadium sprawy w charakterze pełnomocników — Rada Adwokacka wyjaśniła, że zaopatrywanie tego rodzaju pism pieczętą zespołu lub pieczętą adwokata jest zbędne i żaden przepis takiego obowiązku nie nakłada. Ponieważ jednak sporządzanie pism dla stron mieści się w ramach udzielania pomocy prawnej (art. 2 u. o u. a.), przeto z faktu sporządzania przez adwokata takiego pisma nikt nie może

wyciągać wniosku, jakoby adwokat nie był uprawniony do zredagowania takiego pisma.

5. Stojąc na stanowisku demokratyzacji adwokatury, co znalazło swój wyraz w zatwierdzeniu przez Radę Adwokacką w Katowicach na stanowiska kierowników zespołów adwokackich tych kolegów, którzy otrzymali największą liczbę głosów, poddano jednocześnie zespołom myśl utworzenia przy nich specjalnych komisji doradczych. Komisje te służyłyby kierownictwu poszczególnego zespołu radami i swoimi uwagami w kwestii przydziału spraw klientów zespołowych, wysokości umówionych honorariów tudzież przydziału spraw z urzędu i dyżurów oraz przygotowywałyby swe uwagi na zebrania członków zespołu, mające na celu przedsięwzięcie środków zmierzających do sprawniejszej obsługi klientów i podwyższenia poziomu pracy członków zespołu.

Izba opolska

1. W dniu 11.V.1957 r. odbyły się wybory do władz okręgowych Zrzeszenia Prawników Polskich w Opolu. W wyniku wyborów do Zarządu Okręgu weszło 2 adwokatów, przy czym adw. Karol Polaczek objął funkcję wiceprezesa Zarządu Okręgu, a adw. Piotr Obst — funkcję członka Zarządu Okręgu. Również do pozostałych organów ZPP weszli adwokaci: dwóch do Okręgowego Sądu Koleżeńskiego i jeden do Komisji Rewizyjnej.

2. Z uznaniem należy podkreślić coraz silniej zacieśniającą się więź między posłami a ich wyborcami. Jednym z przejawów tego jest np. pismo posła adw. Pawła Kwoczka, który jako członek Komisji Spraw Wewnętrznych Sejmu PRL zwrócił się ostatnio do adwokatów Izby opolskiej z prośbą o przekazywanie mu spostrzeżeń i materiałów dotyczących zagadnienia chuligaństwa na terenie województwa opolskiego. Materiał powyższy zamierza poseł Kwoczek wykorzystać na posiedzeniu Sejmowej Komisji Spraw Wewnętrznych przed sesją sejmową.

3. „Mens sana in corpore sano”. Pod tym hasłem Rada Adwokacka w Opolu na posiedzeniu w dniu 24.V.br. postanowiła poprzeć apel Komendy Chorągwi ZHP w Opolu i w związku z tym zwróciła się do kolegów o wpłacanie dobrowolnych składek na rzecz tegorocznej akcji obozowej ZHP. Jak świadczą o tym dotychczasowe wyniki, apel ten spotkał się z życzliwym przyjęciem ze strony adwokatów członków Izby opolskiej.

Izba gdańska

1. Uzupełniając wiadomości podane w nrze 1 „Palestry”, donosimy, że mandat poselski z terenu Gdańska uzyskał adw. Bohdan Podhorski-Piotrowski z Sopotu.

2. W wyniku rozwiązania dotychczasowych trzech zespołów adwokackich w Gdańsku, zespalających ogółem 60 członków urzędujących w gmachu sądów,

powstało w ciągu kwietnia br. — w drodze dobrowolnego doboru członków — 11 zespołów adwokackich, rozmieszczonych w różnych punktach w Gdańsku i we Wrzeszczu. Te zmiany organizacyjne zespołów gdańskich dają pozytywne wyniki zarówno z punktu widzenia obsługi klientów, jak i harmonijnej współpracy zawodowej adwokatów.

Pięciu adwokatów wykonuje praktykę indywidualną na terenie Gdańska.

3. Dnia 18 maja 1957 r. staraniem Rady Adwokackiej odbyło się w Gdańsku zebranie dyskusyjne wszystkich członków Izby. Wygłoszono referaty na następujące tematy: „Stanowisko adwokatury i jej zadania” (refer. adw. Bohdan Suligowski) i „Niektóre problemy dotyczące projektu nowego prawa o ustroju adwokatury” (refer. adw. Gracjan Płocieniak).

Izba łódzka

W połowie kwietnia br. Rada Adwokacka w Łodzi przeniósła się z dotychczasowej siedziby przy ul. Narutowicza nr 49 do nowej siedziby przy ul. Piotrkowskiej nr 63. Nowy lokal Rady ma — oprócz pomieszczeń biurowych — salę zebrań, czytelnię, pokój klubowy z telewizorem, pomieszczenie biblioteczne i pokój gościnny. Lokal jest gruntownie odremontowany i wyposażony w centralne ogrzewanie. W lokalu tym znalazł również siedzibę Związek Adwokatów, Aplikantów Adwokackich i Pracowników Adwokatury.

Dzięki swemu nader dogodnemu położeniu w samym centrum miasta, nowy lokal Rady Adwokackiej powinien się stać ośrodkiem życia organizacyjnego i towarzyskiego adwokatów Izby łódzkiej, czego brak odczuwany był dotychczas wyraźnie.

Izba poznańska

1. Rada Adwokacka w Poznaniu, w trosce o polepszenie warunków bytu adwokatury poznańskiej przez rozszerzenie bazy jej działalności, postanowiła zwrócić się do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej z prośbą o wydanie odpowiednich zarządzeń co do dopuszczenia adwokatów — bez żadnych ograniczeń — do zastępstwa przed władzami kwaterunkowymi i komisjami lokalowymi w Poznaniu.

Ministerstwo Gospodarki Komunalnej pismem z dnia 4.11.1956 r. Nr LL-VIII. 625/56 zawiadomiło Wojewódzką Komisję Lokalową przy Prezydium WRN w Poznaniu, że zastępstwo przez adwokatów w postępowaniu przed komisjami lokalowymi jest dopuszczalne. Ministerstwo poleciło zawiadomić o tym wszystkie miejskie i powiatowe komisje lokalowe w województwie poznańskim.

2. Stwierdzono, że niektórzy adwokaci, tłumacząc błędnie uchwałę Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 1.2.1957 r., umieszczają tabliczki informacyjne na domach,

w których zamieszkują, aczkolwiek siedziba ich urzędowania mieści się w innej miejscowości aniżeli miejsce zamieszkania. Ponieważ tego rodzaju praktyka może stworzyć mniemanie, że dany adwokat ma dwie siedziby, Rada postanowiła wyjaśnić, iż indywidualną tabliczkę informacyjną wywieszać można tylko na domu mieszkalnym, jeżeli jest on położony w miejscu siedziby wyznaczonej danemu adwokatowi przez Radę.